

1 September.

Lid också du som en god Kristi Jesu soldat.

2 Tim 2:3

Det är mycket bättre och för Gud mera behagligt, att du såsom en man bär din måhända mycket tunga börda, af hvilken du hårdt tryckes, än att du är en lat munk, som blott lefver för att äta och göda sin buk och icke är till någon nytta. Ett godt namn inför Gud eller människor få aldrig de, som tillbringa ett lugnt lif i ro och maklighet och, så att säga, icke vilja såga den hårda veden, utan endast och allenast de, som vilja offra något för sina medmänniskors bästa och äro oförtrutna, när det gäller att bekämpa lifvets svårigheter. Om du manligen består i anfäkningarne, skall du vinna erkännande och ett godt namn, man skall säga om dig: se där en man, som duger i lifvet, en man som icke så snart giffver vika för satans och världens ondska.

2 September.

Utför en evangelists gärning och fullgör din tjänst.

2 Tim 4:5

I det andliga fårahuset, det är, i Kristi rike skall man icke för Kristi får predika Guds lag, mycket mindre människostadgar, utan evangelium, som kan kallas en tröstelig staf, genom hvilken de få styrka i sin tro, vederknivickelse i sina hjärtan och tröst i all dödens ångest och nöd. Endast sådana predikanter utöfva sitt andeliga herdeämbete rätt och föra Kristi hjord på gröna ängar, och hvarhelst man hör sådana, skall man förvisso anse, att man hör Kristus själf. Ja man skall erkänna dem för rättskaffens herdar, det är, för Kristi tjänare och Guds förvaltare samt icke bry sig om, att världen utskriker och fördömer dem såsom varande kättare och förförare. Men de som predika något ännat än det rena evangelium, de äro förvisso vederstyggliga ulfvar och själamördare.

3 September.

Herre, rädda oss, vi går under!

Matt 8:25

Här framskimrar ännu under yttersta nöd en liten trosnista, som dock icke känner sig själf, enär hon ropar: vi förgås. Om denna tro kände sig själf, skulle hon icke säga: vi förgås, men hon har i nöden endast känsla af fördärvet och vet icke, att hon dock lever ett i fördoldhet glödande lif. Om där icke finnes någon lifvets glöd, skulle där heller icke finnas någon lefvande förnimmelse. Men Kristus föraktar icke den lilla gnistan af tro, utan låter den flamma ut till en stark låga, till en makt, som stillar vindar och haf. Så handlar han med oss alla, när vi komma i ångest och förskräckelse. Må vi då blott ropa, jämfra eller åtminstone i hjärtats djup sucka: "Herre Jesu Kriste, hjälp oss!" – annars är det ute med min frälsning. Då skall man snart erfara lindring. Genom sådana suckar blifver Kristus bevekt att näpsa vindar och haf, så att det blir stilla lugnt, det är: frid och fröjd fylla hjärtat, och lof och tacksägelse flöda över läppar.

4 September.

Bröder, jag menar inte att jag har gripit det än.

Fil 3:13

Det finnes intet skadligare för en kristen än att mena att han redan fattat allt, och att han icke mera behöfver att vara en sökande människa. Sådant har kommit mången att falla, ja att förgås och duka under sin lättjefulla säkerhet. Den som börjat att vara en kristen är fördenskull skyldig att betänka, att han ännu icke är fullkommen, utan han måste fara därefter att blifva en sådan. Hvarje kristen är en vardande kristen, aldrig en fullkomlig sådan. Jag menar så, att den som är en kristen på det sättet att han tycker sig vara en fullkommen man, under det att han borde vara en som förstår att han icke hunnit målet, den människan är ingen kristen. Vi sträcka oss blott efter himmelen, men vi äro ännu icke inne i himmelen. Och likasom den människan aldrig skall inkomma i himmelen, som inbillar sig, att han redan är därinne, så är däremot den människan redan där, som med sitt hjärtats begär sträker sig därefter och söker att dit inkomma. Så underbara äro Guds rikes förhållanden!

5 September.

Herre, till vem skulle vi gå? Du har det eviga livets ord.

Joh 6:68

Den som här i världen skall kunna fasthålla vid Kristus och hålla stånd mot massan af djävlar och ondskefulla människor samt trotsa alla hinder och förargelser, han skall sannerligen behöfva en mäktigare hjälpare än den mänskliga kraften. Han måste äga ett hjärta, som förtröstar på Gud och är visst på sin sak, han måste äga en hjärtlig brinnande kärlek till Herren Kristus, så att han icke tvekar att för Kristi skull genomgå alla helvets vredesströmmar. Han får icke veta af någon annan skatt eller hjälp än den att han äger en nådig Gud och att han har Kristus kärare än all världen och dess goda. Den som icke har kärlek till Kristus, han kan aldrig uthärda djäfvulens och världens ondska.

6 September.

Men nu reser jag till Jerusalem med hjälpen till de heliga.

Rom 15:25

Det åligger en trogen herde och själasörjare att framför allt annat bespisa sin församling med evangeli predikan, men har han gjort detta, skall ingenting ligga honom mera om hjärtat än att de fattiga må blifva försörjda och omhändertagna. Ty det slår aldrig fel att där en kyrka eller en Guds församling grundats, där måste förvisso äfven fattiga finnas, och dessa äro vanlgien evangeliums rätta bekännare och lärjungar. Onda människor och djäfvulen förfölja Guds kyrka och församling och bringa många i fattigdom. Men en rätt kyrkans herde skall sörja för dessa, så att de icke må lida brist.

7 September.

Se Guds Lamm som tar bort världens synd!

Joh 1:29

Vår Gud säger: Jag vet, att dina synder äro dig allt för tunga att bära. Fördenskull vill jag lägga dem på mitt lamm och borttaga dem från dig. Tro nu detta, ty om du tror, är du fri från synderna. Synden kan blott finnas på två ställen, antingen hvilar den som ett ok på dig, eller ock är den lagd på Kristus, Guds lamm. Trycker synden dig, är du snart förlorad; men hvilar den på Kristus, är du fri och du blir salig. Välj, hvilketdera du vill! Det vore både rätt och lagom att synderna förblefvo liggande på dig, men af Guds nåd äro de kastade på lammet Kristus. Vore det icke så eller skulle Gud vilja gå till rätta med os, så vore det ute med oss.

8 September.

Till denna frihet har Kristus gjort oss fria. Stå därför fasta och låt er inte tvingas in under slavoket igen.
Gal 5:1

När oxarne under oket måste fullgöra sitt tunga släparbete, få de ingen annan lön därför än sin dagliga utfodring. Och till sist, när de släpat ut, slår man dem för pannan och slaktar dem. På samma sätt går det med människor, som ivlja blifva rättfärdiggjorda genom lagen. De måste tråla under slafoket, det vill säga: hållas fångna och varda plågade under lagen, och sedan de så en lång tid grufveligen hafva marterat sig med att göra lagens verk, blifver deras slutliga lön den, att de i evighet måste vara syndens, dödens djäfvulens arma, eländiga trålar. Därför finnes af all tråldom ingen svårare tråldom än lagens.

9 September.

Men jag är en mask och inte en människa.
Ps 22:7

Den heliga skrift är Guds ord, skrifvet med vanliga bokstäfver, likasom Kristus, Guds eviga ord, är uppenbarad i mänsklig gestalt. På samma sätt som Kristus har blifvit bemött och behandlad här i världen, så bär man sig ock åt mot det skrifna gudsordet. Det behandlas som en mask, icke som en bok, om man jämför det med andra böcker. Sådan ära, som bevisas andra skrifter, hvilka äro människors verk, nämligen att de studeras, läsas, betraktas, begrundas, begagnas, sådan ära kommer här aldrig i fråga. Guds ord får nöja sig med att i bästa fall kastas under bordet. Men i vanliga fall blir det sönderslitet, korsfästadt, gissladt, på alla sätt marteradt, man söker uttyda och förvränga det efter sina egna kätterska meningar, sina hugs-kott, sitt godtycke, och till sist vill man alldeles fördärfva och ödda och begrava det, för att det må bli bortstött från världen och alldeles glömdt. Och dock skall Guds ord alltid stå upp på nytt, det hjälper inte, att man sätter vakt och vapen mot detsamma. Därför är det ett godt tecken, om någon har fått den dyra gåfvan att hafva kärlek och lust till skriften, så att han gärna läser den och högt värderar den. Han skall förvisso en gång varda ärad af Gud.

10 September.

Och utplånat skuldebrevet som vittnade mot oss med sina krav. Det tog han bort genom att spika fast det på korset.
Kol 2:14

Om du tror, att det är visserligen sant, att Kristus lidit för dig och återlöst dig, så kan du säga: har Kristus mina synder hos sig, så har ju icke jag dem mera hos mig, eftersom han har dem. Han har ryckt dem ur mitt hjärta och samvete. Där fanns förut ett register på hvilket stod skrifvet: du är en äktenskapsbrytare, en mördare, en tjuf m. m. Men nu finnes för mig ord, som lyda: Kristus har tagit synderna på sig, och därför skall man aldrig söka i något register eller i någon bok hvarken i himmelen eller på jorden efter mina synder. De äro uppskrifna på Guds son, där skall jag se dem, men ingenstädes annars.

11 September.

Var noga med dig själv och din undervisning och håll troget ut med detta.
1 Tim 4:16

Det är icke för ro skull som jag så ofta förkunnar artikeln om rättfärdiggörelsen genom tron, ty jag fruktar för, att man icke i framtiden skall hålla fast vid denna artikel. Det finnes redan många ibland oss, som sätta ringa värde på densamma, ja som förakta den. Och framdeles skola förvisso predikanter komma, som skola förkunna denna artikel så sömnigt och lamt och lättjefullt, att den snart skall varda förgäten och den ena villfarelsen följa på den andra. Jag vill, så länge jag lefver, både lära mig själf och andra denna artikel och flitigt framhålla den i mina predikningar. Ty jag vet väl både hvad gagn den medför, om den mottages, och hvilken stor skada som sker, om man glömmet densamma.

12 September

Och när man förföljer er i en stad, så fly till en annan.

Matt 10:23

Omöjligt är, att evangelium i längden kan undandragas människorna, det är någonting, som fritt sig väg genom världen, utan att vara bundet vid den eller den orten allena. Det må vara sant, att de som härska öfver en stad eller el plats eller en ort, där evangelium och evangeliums förkunnare befinna sig, att dessa kunna göra allt för att hindra dess framgång. Men i sådant fall kan du lämna den staden eller den orten och fly med evangelium till en annan plats. Det är däremot icke nödvändigt, att du för evangeliums skull med våld erövrar den ifrågavarande staden eller platsen och sedan behåller den i din ego, utan låt du härskaren behålla sin stad och följ du evangelium på dess väg. Gärna må du fördraga, att man gör dig orätt och bortjagar dig, blott du icke lider, att man frånröfvar dig evangelium. Man kan på en gång fördraga och icke fördraga. Skulle du på en gång vilja behålla evangelium och den stad, från vilken det blividt förvisat, så beröfvar du stadens härskare det som är hans, under det att du föregifver, att det sker för evangeliums skull. Men, min vän, evangelium lär dig icke att röfva och taga något från ägare, äfven om denne missbrukar sin ägendom tvärt emot Guds bud, på ett orättfärdigt sätt, som änder dig till skada. Evangelium behöfver inget rum och ingen stad, utan det vill och det måste hafva sin bostad allenast i människornas hjärtan.

13 September.

Hämnas inte, mina älskade, utan ge rum för Guds vrede.

Rom 12:19

När ett lidande träffar oss, genast äro kött och blod framme för att göra, såsom det ägnar och anstår kött och blod, nämligen att vredgas och rasa med ilska och otålighet. Naturligtvis är det smärtsamt att lida orätt och våld. Men det gäller att vara på sin vakt och hålla stånd mot lidandet. Smärtan, som du lider, är något öfvergående, det är dig förbjudet att hämnas och göra skada tillbaka. Se därför till, att du går rätt tillväga, att du icke genom att hålla på di rätt bryter sönder andens rätt, utan laga så att hvar och en må få ut sin rätt, så att ingendera sidan blir kränkt. Kan du icke genomdrifva din rätt med mindre än att den andre därigenom måste lida större orätt, så låt din rätt fara, ty det finnes ingen lag, som bjuder oss att bemöta eller bestraffa orätt med orätt. Och Gud vill icke, att hela världen skall för din tiggarett skull förlora sin rätt.

14 September.

Men gudsfruktan förenad med förnöjsamhet är verkligen en stor vinst.

1 Tim 6:6.

Den människan må med rätta kallas en rik man, som fruktar gud och lefver i tron samt i sann gudsfruktan låter sig nöja med hvad Gud gifver henne och brukar detta till Guds ära, utan att göra någon medbroder orätt eller skada. En sådan människa äger en mycket stor skatt, äfven om hon är stadd i fattigdom, och den skatten är *Guds välsignelse*. Hon äger i denna alldeles nog, ty hon vet, att hur mycket vi ,änniskor få, så kunna vi ej mer än äta och dricka oss mätta, och alla våra ängsliga bekymmer och arbeten hjälpa ingenting, om icke Gud gifver sin välsignelse. Därför skall en kristen sätta mycket mera värde på en penning, som Gud gifvit honom, än på alla rika girigbukars stora skatter. Ty han äger i sitt hem den sköna skatt, som heter gudsfruktan oh förnöjsamhet. Och att låta sig nöja det är detsamma som att hafva ett fridsamt, lugnt hjärta, som är riktadt till Gud.

15 September.

Men när Gud, vår Frälsare, uppenbarade sin godhet och kärlek till oss människor frälste han oss
Tit 3:4, 5.

Jag måste utsäga, att jag i hela den heliga skrift aldrig har funnit några älskligare uttryck för Guds nåd än dessa två: *godhet och kärlek* till människorna. Så se nu till, att du tager till dig dessa orden, att guds godhet och människokärlek är uppenbarad för och tillbjuden åt hvar man, och att du bygger din tro på dessa ord, dagligen öfvar dig och stärker dig däruti samt ställer det utom allt tvifvel att Gud är och vill vara dig god och huld. Du kan vara förvissad därom, och därför kan du med all tillförsikt bedja och begära af honom hvad hälst du vill, hvad hälst som tränger dig, hvad hälst som göres dig eller andra behof. Om du åter icke tror dessa ord, vore det mycket bättre, att du att du aldrig hade hört dem, ty genom din otro gör du dessa dyra, trösterika, nåderika ord till lögn, du visar därigenom att du icke håller dem för att vara sanning. Och detta är en mycket stor skamlighet och vanvördnad mot Gud, det är den värsta synd, som du kan begå . Men om du tror, är det icke möjligt annat än att ditt hjärta härigenom skall jubla af glädje i Gud samt känna sig fritt och lugt och modigt.

16 September.

Deras förstånd är förmörkat. De är främmande för livet i Gud därför att de är okunniga och förhärdade i sina hjärtan.

Ef 4:18

I andliga ting, det vill säga i allt, som angår Gud, i allt som handlar om, hur man skall vara Gud till behag för att en gång varda salig – i allt sådant är vår natur så till den grad stockblind och starrblind, att hon icke duger så mycket som en hårsman till att kunna visa oss, hvilka dessa ting äro. Naturen är visserligen så förmäten att hon rusar åstad och kastar sig in i de svåraste frågorna, såsom en blind häst, men likaså visst som det är att Gud lefver, likaså visst är det att alla hennes omdömen äro falska och vilseledande. Vår natur handlar härvidlag som mannen, hvilken bygger sitt hus på sanden; hon tager spindelväf för att däraf väva sig kläder, hon tager sand i stället för mjöl för att däraf baka bröd, hon sår vind och skördar väderhvirflar. Hon mäter ut luft med sked och bär ljuset ned i källar, hon väger lågan på en våg och bedrifver all galenskap, allt narrverk, som någonsin gjorts eller någonsin kan upptäckas. Och under allt detta är hon så allvarsam, som förättade hon en gudstjänst, medan hon i grunden duger till ingenting.

17 September.

Låt barnen komma till mig och hindra dem inte, för Guds rike tillhör sådana som de.

Mark 10:14

Du säger tilläfvventyrs: ”barnens förnuft har ännu icke vaknat, därför kunna de icke tro.” Men svara mig: är det kristligt att på det viset enligt eget godtycke döma om guds verk? Och tänk, om du just genom ditt stora förnuft har kommit bort från tron, medan de små barnen just genom sitt oförnuft kommit till tro? Min vän, hvad hjälper det mänskliga förnuftet i de ting, som angå tron och Guds ord? Är det icke just vårt förnuft, som allra mest står emot tron och Guds ord, och som hindrar människor att komma till tro och att fördraga Guds ord? Jo, vår förnumstighet måste blifva blind och skamsen, människan måste dö bort från den och blifva en dåre, ja blifva likaså oförnuftig och oförståndig som ett litet barn, om hon annars skall blifva en troende och undfå Guds nåd, såsom Kristus säger i Matt 18:3. Hur mycket förstånd hade väl de barn, som Jesus upptog i sin famn? Hvarför bjöd han dem att komma til sig och välsignade dem? Hvarifrån hade de fått denna tro, som gjorde dem till himmelrikets barn? – Just därför, att deras förnuft icke var utveckladt och därför att de voro dårar, hafva de varit vida mera bekvämliga till tro än de gamle och förnumstige, hvilkas förnuft alltid ligger dem i vägen, så att de i sin storhet aldrig kunna komma igenom den trånga porten.

18 September.

Den som älskar sin nästa har uppfyllt lagen.

Rom 13:8

Kärlekens bud är på en gång ett kort bud och ett vidomfattande bud, ett enda bud men innehållsrikt; ja egentligen är det intet bud, fastän det dock innesluter alla de andra buden. I och för sig är det kort, oemotsägligt, af det mänskliga förståndet lätt fattadt, men i utövningen är det svårt och stort, därför att det inbegriper och är en prøfvosten för alla de andra buden. Ser man på människors gärningar, så är kärleksbudet ej ett bud, som har afseende på någon särskild gärning, men det fordrar att gärningarna, om påbjudas i Guds öfriga bud, sola framgå af kärlek. Så kan detta bud sägas upphäfva alla andra bud och dock vara grunden för dem alla, enär man icke kan sätta värde på något bud eller någon gärning, om icke kärleken är grunden. – Vi säga således, att kärleken behåller makten, han är alla gärningars öfverherre; han är den som befäller, när dessa skola göras eller låtas, allt efter som honom för godt synes. Intet mänskligt verk förblifver, intet förgår, med mindre han bestämmer däröfver.

19 September.

Dem som han i förväg har känt som sina har han också förutbestämt till att formas efter hans Sons bild

Rom 8:29

Kristi lidande har den betydelsen, att människan föres till själfkänedom, förskräckes för sig själf och blifver förkrossad. Detta sker icke genom att tala mycket därom, utan genom att djupt begrunda detsamma och genom att fatta stor fruktan för synden. – Ur ett sådant själstillstånd framgår nödvändigt den klara insikten, att människan måste likgestaltas med Kristi bild och lidande, det månne nu ske antingen i detta lifvet eller i helfvetet. Om ej förr, måste vi i dödens stund varda förskräckta, darra och bäfva samt känna hvad Kristus lidit på korset. Men förskräckligt är det att icke känna detta förrän på sin dödsbädd. Må vi därför bedja Gud, att han må uppmjuka våra hjärtan och lära oss att med fruktan och bäfvan betänka Kristi lidande, ty vi må aldrig tänka att vi af oss själfva rätt djupt kunna begrunda detsamma, utan genom Guds nåd allenast sänkes det i ens hjärta.

20 September.

Den som går vidare och inte blir kvar i Kristi lära, han har inte Gud. Den som blir kvar i hans lära, han har både Fadern och Sonen.

2 Joh v 9

Har Kristi lidande fått verka på dig så att du blifvit förskräckt, skall du icke längre betraktat det endast från den synpunkten, utan du skall tränga dig vidare fram och se på hans vänliga hjärteslag, huru honom att bära tyngden av din ångest och dina synder. Då blifver ditt hjärta intaget af honom och din tros trillförsikt stärkes. Sedan skall du gå vidare och finna väg genom Kristi hjärta till Guds hjärta, emedan Krsitus icke kunnat bevisa dig sådan kärlek, om icke Fadern i sin eviga kärlek velat det. Kristus har genom sin kärlek till dig varit lydig sin Fader och hos denne skall du finna det gudomliga goda fadershjärtat. Så skall du enligt Kristi ord dragas genom Kristus till Fadern. – Att rätt känna Gud är således icke att fatta honom i hans väldighet och vishet (äro förfärande), utan i hans godhet och kärlek. Därigenom allena knna vår tro och tillförsikt bestå, och så blir människan rätt pånyttfödd i Gud.

21 September

Ingen tar sig denna värdighet, utan man blir kallad av Gud liksom Aron blev det.

Heb 5:4

Kallelsen till predikoämbetet sker visserligen genom människor, men egentligen, ehuru medelbart, genom Gud. Det är en kärlekens kallelse, när man från den stora människohopen afskiljer någon till biskop eller präst, om hvilken man förvissat sig, att han förstår Guds ord, och att han genom sin lära och predikan kan meddela däraf åt andra. Man må blott noga tillse, att ingen skalkaktighet här kommer med, att man icke själfvist för brödfödans skull eller för vinsten af ära tränger sig in i predikoämbetet. Ty sådant är vådligt och det aflöper aldrig väl. Är du åter lärd i Guds ord, så att du väl förstår det samt hjärtligen åstundar och vill predika det för andra rätt och gagnade, bida då i stillhet, tills Gud kallar dig, när han vill hafva dig. Min vän, låt dig icke förvillas, Gud har icke glömt dig. Är du utkorad att förkunna hans ord, skall han i rätt tid uppfordra dig därtill, men föreskrif honom icke målet, tiden, rummet! Dit du icke vill, skall han tilläfvintyrs föra dig, men där du gärna vill vara, dit skall du kanske aldrig komma.

22 September.

Jag är emot profeterna, säger Herren, de som bär fram sin egen tungas ord och säger: "Så säger Herren." Jag är emot dem som profeterar falska drömmar, säger Herren. När de berättar dem vilseleder de mitt folk med sina lögnar och sitt skryt. Det är inte jag som har sänt dem eller gett dem något uppdrag, och de kan inte hjälpa detta folk, säger Herren.

Jer 23:31, 32.

Hvem kan predika annat än en apostel? Och hvem är en apostel annat än den, som förkunnar Guds ord? Och hvem kan förkunna Guds ord annat än den, som hört Guds röst? Kan man å andra sidan också kalla den för apostel, som icke föredrager någonting annat för människorna än sina drömmar och människofunder och filosofiska läror? Nej en tjuf är han, en mördare, sänd af Gud, utan som sändt sig själf. Detta känna de bekymrade och ängsliga samvetena mycket väl. Så ofta som Guds sanna ord predikas, gör det hjärtat ladt och frimodigt och lugnt, därför att det är ett nådens och förlåtelsens ord, som är godt och ljufvligt. Men när människoord förkunnas, blifver hjärtat sorgset, beklämdt, bäfvande. Ty då förkunnas lagens, vredens, syndens predikan, som utpekar dels hvad människan icke har gjort, dels hvad hon bort göra, om hon fyllt sin plikt.

23 September.

Det är så vi ska uppfylla all rättfärdighet.

Matt 3:15

Att uppfylla allan rättfärdighet, det är detsamma som att vara gudfruktig och icke blott vika vara det, bekänna sig som en syndare och icke blott påtaga sig några skenfromma later. Häri ligger inneslutet en tvåfaldig rättfärdighet: man känner sig rättfärdig genom tron på Kristus, men man tillskrifver icke sig själf denna rättfärdighet, ty själf är man endast synd och orenhet. Vi äro alla syndare af naturen, synden vidlåder vårt kött, tills vi åter varda till stoft. Å andra sidan gifves det äfven en tvåfaldig ondska: om man nämligen är en skälm ända in i sitt innersta, under det att man icke vill gälla för en sådan, utan inhöljer sig i ett fagert sken, medan där ingenting finnes på djupet: Man är i grunden en skalk och kanske litet därtill, men man akta sig för att erkänna det.

24 September.

Så säger Herren Gud: Jag ska själv ta en kvist från den höga cederns topp och plantera den. Av dess översta grenar ska jag bryta av en späd kvist och själv plantera den på ett högt och brant berg. På Israels höga berg ska jag plantera den, och den ska få grenar och bära frukt och bli en utsökt ceder. Alla slags fåglar ska bo under den och finna skugga under grenarna.

Hes 17:22

Kristus var i förstone såsom ett senapskorn, mindre än det minsta frö, men han är vorden ett träd, på hvars kvistar himmelens fåglar kunna bygga sina nästen. Syftemålet med att den ringe Kristus har blifvit så stor är att äfven stora käjsare, konungar och furstar skola blifva och förblifva medlemmar af hans församling. Samme Kristus lefver och regerar ännu. Hans titel är: *Sätt dig vid min högra sida*. Och sin fingerring har han inristat: *Jag vill lägga dina fiender till en fotapall för dina fötter*. Och öfverst på hans diadem är tecknad: *Du är en präst i evighet*.

25 September.

Alla är ni Guds barn genom tron på Kristus Jesus.

Gal 3:26

Ingen människa kan utan Guds särskilda kraftiga hjälp uthärda djäfulens anklagelser i samvetet. Han är slipad, när han disputerar, han håller icke på länge, utan gör processen kort, i synnerhet *när han kommer och finner människan vara hemma ensam*. Då framdrager han en sanning, som icke kan förnekas, nämligen att vi haffva syndat. Och härvidlag har han två vittnen på sin sida som ingen kan jäfva, nämligen Guds lag och människans samvete. Omöjligt kan man säga nej till hans anklagelser. Man tyckes vara tvungen att svara ja, men då är man i och med detsamma i dödens och djäfulens våld. Men dock ljuger han, när han vill drifva mig till förtvivlan. Här är räddning och hjälp från himmelen högeligen af nöden, så att antingen en broder kommer till dig med ett Guds ord, eller också den helige Ande själf kommer in i ditt hjärta och för dig till minnes något tröstespråk, som talar så till oss: visserligen har djäfulen fått ja till svar på sina anklagelser, men vänd dig nu såsom Petrus till Kristus, som med sitt blod utplnat detta ditt ja. Ditt svar skall icke skada dig, utan du skall i stället kunna säga: *Jag är en syndare förutan Kristus, men i och genom Kristus är jag ingen syndare, ty han har genom sitt blod afplanat alla mina synder*.

26 September.

Förstår du vad du läser?

Apg 30

Jag har tillräckligt erfarenhet af hur litet gagn folket och särskildt ungdomen har af predikan, om man icke gör dem frågor och förhör dem. Men när är det lämpligare och nödvändigare att göra detta än när de skola gå till Herrens nattvardsbord. Enär vi vilja uppfostra vår ungdo till att vara kristna och förblifva kristna, när vi en gång äro borta, och eftersom vi i den heliga nattvarden få utdela Kristi lekamen och blod, vilja vi och kunna vi icke gifva detta åt någon, som icke först har blifvit förhörd i sin katekeskunskap och tillfrågad, om han vill afstå från synden. Vi vilja icke göra ett svinstall af Kristi kyrka och låta hvem som helst, utan att förhöras, löpa till det heliga nattvardsbordet, såsom svinen till en ho. Vill en präst vara en trogen Kristi tjänare, måste han, så vidt på honom beror, se till att sakramentet icke kastas för svin och hundar; han måste höra efter hvad folk han har att göra med. Vilja de bedraga honom och ljuga för honom, så är han urskuldad; de som ljugit hafva då bedragit sig själfva.

27 September.

Jag har inte hållit tillbaka något som kunde vara till nytta för er, utan jag har predikat och undervisat, offentligt och i hemmen.

Apg 20:20

Om också tusen sinom tusen världar vore mina, skulle jag hellre vilja förlora dem allesammans, om så skulle påfordras, än jag skule vilja vara med därom, att det ringaste stycke af bikten komme ur bruk i Kristi kyrka. Bikten är en de kristnes förnämsta, mest outhärliga och nyttiga skola, i hvilken man lär sig förstå. Och öfva Guds ord och tron vida bättre än genom offentliga förhör och predikningar. Visserligen undervisar prästen äfven från predikstolen både om lag och evangelium, men det stannar också därvid, han kan icke från den platsen genom frågor utröna, hur den enskilda människan uppfattat hans ord. Ej heller kan han därifrån lära känna hvem som behöfver vidare särskild tröst eller särskildt straff, ty han har ju icke den esnkilde personligen inför sig att tala vid. Och hvad åhöraren beträffar så är han visserligen i tillfälle att höra allt under predikan, men ordet gör ett starkare och djupare intryck på honom, när det talas direkt till honom ensam.

28 September.

Överheten är en Guds tjänare till ditt bästa.

Rom 13:4

En konung skall icke själf vara stolt, högfärdig, tyrannisk, ej heller tillåta sina hofmän att vara det, sina underordnade. Den som kan följa detta råd, han må tacka Gud, om han annars är en kristen. I sådant fall vet han, att ett ödmjukt sinne är en Guds gåfva. – Både furstens och ämbetsmannens ämbeten äro af Gud, de äga full rätt att bestå, men vanligen äro de som bekläda dessa ämbeten djäfvulens tjänare. *Och är en furste en sällsynt fågel i himmelriket*, så skola förvisso ämbetsmän och hofmän där varda än sällsyntare. Detta kommer sig af våra onda fördärfvade natur, som icke kan bära framgången, d. v. s. hon kan icke i Guds tjänst använda makt, ära, herravälde. Hur ringa ett ämbete än må vara, alltid medför det någon ämbetsmin, äfven om det är ett strungämbete; man vill alltjämt själf vara Gud, ändock man borde vara endast en Guds tjänare.

29 September.

Mina ögon söker de trofasta i landet.

Ps 101:6

Många vilja gärna komma i åtnjutande af den ära, värdighet, makt, och höghet, som hofmän äga, men de vilja icke röra ett finger, för att underkasta sig det arbete och den möda, som man vid hofvet måste underkasta sig. Det är för tarfligt för många att på kansliet syssla med brefskrifning och läsning, för att nu icke tala om att arbete med handel, rättskipning, affärer anses af många som ett trlgöra. Det anses som ett arbete, för simpelt till och med för bönder, men värdigt slafvar. Och dock kan ingen furste undvara sådant arbete, för så vidt icke han själf eller någon i hans ställe skall förräta det. Ingen regering vill att man skall tillbringa lifvet med att lättjefullt ligga och sträcka sig på mjuka bolster eller sitta och värma sig vid kakelugnen; nej hon vill, att undersåtarne skola arbete.

30 September.

När jag kom till er, bröder, var det inte med stor vältalighet eller vishet som jag predikade Guds hemlighet för er.

1 Kor 2:1

En predikant skall väl förstå att rätt enfaldigt, klart och gediget undervisa de obildade och olärda människorna. Han skall vara som en moder, som ammar sitt barn, som leker och skämtar med den lille och gifver honom näring ur sitt bröst. Hon behöfver intet fint vin till hans näring. – För min del ogillar jag högeligen dem, som affatta sina predikningar för höga och lärda åhörare, utan att akta på gemene man. Man förargar och man nedrifver mera än man uppbygger genom att slå omkring sig med granna och präktiga ord. *Det är en stor konst, en verklig dygd att i få ord kunna kort och väl säga mycket. Men det är en dåraktighet att hålla långa tal af noll och intet värde.* På det allra enklaste sätt och med folkliga och tydliga ord måste man undervisa det stackars folket att hvitt är hvitt och att svart är svart. Och man må vara glad, om de ändå förstå hvad man säger.